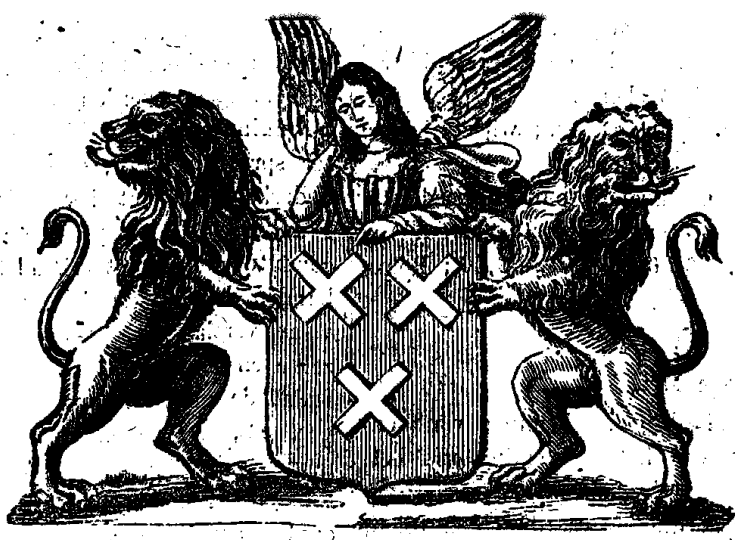

ZONDAG

20 MEI.

BEKENDMAKING.

BURGEMEESTER EN WETHOUDERS DER STAD BRED A, gelet op het bepaalde bij art. 4 van de ordonnantie ter bevordering der Koepokinënting in de Provincie Noord-Brabant, van den 24. Februarij 1846, goedgekeurd bij Koninklijk besluit van den 22. April daaraanvolgende, N°. 64, betrekkelijk de verplichting der Vaccinateurs, om ten minste driemaal in het jaar, op vooraf met de Plaatselijke Besturen bepaalde tijden, zoo wel de gegoeden, als de onvermogenen en behoeftigen te Vaccineren.

Gelet op het des betrekkelijk voorstel van de Vaccinateurs binnen deze Stad, de Heeren R. A. Verlegh en C. J. Heijlaerts.

Brengen bij deze ter kennis van alle Ingezetenen, om het even of dezelve al-dan niet onvermogen zijn, dat zij zich-zelfen, hunne kinderen of huisgenooten, door voormelde Heeren Stads-Vaccinateurs, de Koepokinënting om niet kunnen laten toedienen, en deze daartoe op Donderdag den 24. Mei aanstaande, alsmede de daaropvolgende vier Donderdagden, telkens des namiddags van drie tot vier ure, in eene kamer ten Stadhuize zullen werkzaam zijn; met waarschuwing aan de onvermogenen dat zij geene aanspraak op onderstand uit de algemeene Armen-fondsen kunnen maken, noch tot gewone bedelingen zullen worden toegelaten, tenzij het blyke dat hunne kinderen, welke meer dan één jaar oud, en daarvoor vatbaar zijn, de kunstbewerking der vaccinatie hebben ondergaan; en voorts met kennisgeving aan een iegelijk, dat geene andere kinderen op de openbare scholen zullen worden toegelaten, dan die van welke het genoegzaam zal blyken, dat dezelve de Koepokinënting ondergaan, of de natuurlijke kinderziekte gehad hebben; met waarschuwing verder, dat aan deze bepaling ten stipste de hand zal worden gehouden.

En opdat een iegelijk en vooral de klasse van onvermogenen Ingezetenen zich daarnaar gedrage, zal deze worden afgekondigd en aangeplakt, alomme waar zulks te doen gebruikelijk is.

BREDA, den 19. Mei 1849.

De ROY, vt.
Ter ordonnantie van dezelve,
De Secretaris der Stad,
L. D. G. TEYCHINE.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 16den Mei.

Gelijk men verwacht had heeft de minister van binnenlandsche zaken, *Leon Faucher*, ten gevolge van de stemming der Nationale Vergadering over de telegraphische dépêche, zijn ontslag genomen. Zulks wordt door de vrienden van orde zeer betreurd, daar de heer *Faucher* zich gedurende zijn ministerschap steeds doen kennen heeft als een man van veel vastberadenheid en zucht tot herstel van orde en welvaart. De heer *Lacrosse* zal het interim van het ministerie waarnemen, tot zoo lang men weten kan op welke wijs het kabinet zich zal kunnen of moeten aanvullen.

Over de verkiezingen heeft men zich gisteren ernstig ongerust beginnen te maken, daar het gerucht zeide dat de socialisten en ultra-republikeinen vele stemmen op zich vereenigen. Heden echter vermeent men toch, dat de gematigde partij in alle geval de overhand zal behouden, schoon de verkiezing van verscheiden heethoofden van eerstgenoemde partijen nagenoeg reeds verzekerd is, en het getal socialisten en roode republikeinen in de nieuwe wetgevende vergadering nog altijd vrij aanmerkelijk zal zijn.

Het *Journal des Débats* geeft heden een overzicht van den uitslag in de hoofdstad zoover die bekend is. In de eerste, tweede en tiende arrondissementen was de verkiezing van de 28 kandidaten der gematigde partij verzekerd; in het vierde zouden verkozen worden 25 gematigden en 3 kandidaten der roode republiek, in het vijfde 7 gematigden en 21 roode republikeinen; in het zeyende was de generaal *Lamoricière* de eenige gematigde kandidaat; in het elfde 24 gematigden en 4 roode republikeinen.

Door de Fransche regering is wederom een berigt van den generaal *Oudinot* aan den minister van oorlog bekend gemaakt, hetwelk van den 8sten Mei uit Palo gedagteekend en van den volgenden inhoud is:

« Sedert mijn laatste rapport van 4 Mei, heb ik geenerlei belangrijke operatiën uit te voeren gehad. De ontschepping van de 3de brigade, van het 16de regiment ligte infanterie, en van de 16de batterij van het 8ste regiment artillerie heeft in de beste orde plaats gehad.

« De overtuiging erlangd hebbende dat de haven van Fiumicino onze gemeenschap met Rome gemakkelijker zou maken, heb ik mij van dezelve meester gemaakt; het 20ste regiment van linie heeft aldaar post gevat.

« Ik meen u berigt te hebben, dat den 30sten April ruim 200 man van het 20ste regiment onder den kommandant *Picard*, en eenige officieren, door huppen ijver weggesleept en misleid door gevoinsde vriendschapsbetuigingen, door de poort van S. Pancratius te Rome binnengekomen en aldaar krijsgeslagen gemaakt zijn. (De *Moniteur* doet opmerken dat in het rapport van 4 Mei geen gewag hiervan gemaakt is). Deze manschappen zijn ten gevolge

van het besluit der driemannen van 7 Mei in vrijheid gesteld en zoo even teruggekeerd. Ik heb geoordeeld dat Frankrijk in edelmoedigheid niet voor de Romeinen behoorde onder te doen, en dienvolgens aan den Franschen gouverneur van Civita-Vecchia bevel gegeven, om het bataillon Romeinsche jagers, dat aldaar gevangen gehouden werd, in vrijheid te stellen. Aan het bewind der Romeinsche republiek heb ik doen weten, dat ik wederkeerig verlang, dat aan onze landgenooten en zelfs aan de vreemdelingen uit alle landen vrijbrieven zullen worden gegeven, ten einde ongehinderd de stad te kunnen verlaten.

« Onze toestand is, uit een militair oogpunt beschouwd, zeer goed. Wij zijn, wat onze strijdkrachten betreft, sterker dan volstrekt noodig is om op de verdere gebeurtenissen een zeer grooten invloed uit te oefenen.

« De staatkundige toestand is voorzeker hoogst ingewikkeld; echter is het gemakkelijk te voorzien, dat het oogenblik niet ver verwijderd is, waarop de hoofdstad en de regering zelve Frankrijk tot scheidsregter zullen kiezen. De door onze regering gedane opofferingen zullen derhalve de gewenschte vruchten dragen, en den invloed van Frankrijk nog verhoogen.

« Ik betuig u, mijnheer de minister, mijnen dank voor de middelen, welke gij ter bereiking van dat doel, ter mijner beschikking hebt gesteld. Ik zal mij gelukkig achten, indien ik er in slagen mag om de edele bedoelingen der regering en van den President der republiek te verwezenlijken.»

— Volgens de laatstelijk uit Italië ontvangen tijdingen, is Livorno den 12 dezer, na een bombardement van 24 uren, met geweld door de Oostenrijkers ingenomen; het verlies aan beide zijden was niet groot, maar verscheiden oproerlingen, die men gewapend had gevat, waren gefusilleerd. Ook Bologna zou weldra in handen der Oostenrijkers vallen, den 9den was het door 1000 man aangetast, die zich van eene sterke stelling meester hadden gemaakt; toen was eene wapenschorsing van 12 uren gesloten, na verloop van welken tijd de stad zou worden gebombardeerd, zoo zij zich niet overgaf.

— De Romeinsche bladen zelve brengen thans berigten omtrent de ontmoeting tusschen de Napelsche troepen en het vrijkorps van *Garribaldi*, waaruit blykt dat de eerste tijdingen dienaangaande zeer overdreven zijn geweest. Volgens dezelve bevond de Koning van Napels zich te Velletri, op 8 uren afstands van Rome, terwijl zijn leger twee uren hader bij die stad, te Albano stond. Bij Torre di Mezza Via had eene schermutseling tusschen de Napelsche voorhoede, ter sterkte van 1000 man, en het 4000 man sterke korps van *Garribaldi* plaats gehad, waarin de eersten met verlies van een zestigtal gevangenen, genoodzaakt waren geworden terug te trekken. Bij het oprukken van meer Napelsche troepen, was *Garribaldi* echter genoodzaakt geweest op zijne heurt te wijken, en had zijne naar de overzijde van den Tevere teruggetrokken om de Napolitanen op hun verderen togt naar Rome, in de flank te verontrusten, zoodra de gelegenheid zich daartoe aanbood. Men hield het daarvoor, dat de Koning van Napels de aankomst van meer versterkingen, die zijn leger tot op 18,000 man moesten brengen, en van zwaar geschut zou afwachten, alvorens verder iets te ondernemen.

Van den 17den.

Schoon de uitslag der verkiezingen in de hoofdstad nog niet uitgemaakt is, meent men thans toch te kunnen verzekeren, dat van de 28 kandidaten der gematigde partij er 20 à 22 eene beslissende meerderheid zullen hebben; van de socialisten hadden de vier volgende personen de meeste kans: de sergeant *Boichot*, *Lajrange*, *Ledru-Rollin*, *F. Pyat*.

Als tegenstelling wordt opgegeven, dat de maarschalk *Bugeaud* tot nu toe 45,350 stemmen op zich vereenigd had, de sergeant *Boichot* 54,507; de heer *Dufaure* 52,751, en *Ledru-Rollin* 58,448.

In het Noorderdepartement heeft de gematigde partij de vershillende kandidaatslijsten gehad, de ultra-republikeinen hadden zich daarentegen vereenigd. 't Gevolg is geweest dat dit industrieel departement door ultra-republikeinsche leden zal vertegenwoordigd worden. Van de zuidelijke departementen weet men nog weinig; alleen wil men dat de departementen Eure, Seine-inférieure en Somme, zijnde groote industriële departementen, gematigde leden hebben gekozen; het departement du Rhône neigt daarentegen nogmaals tot de bergpartij.

Van de 14000 militairen in het Seine-departement, hebben er omtrent 7000 hunne stem aan *Ledru-Rollin* gegeven; 2000 à 3000 hebben voor gematigde leden gestemd.

— Het gouvernement heeft de volgende telegraphische dépêche ontvangen van den schout-bij-nacht *Trehaquart*, uit Toulon van den 16den Mei gedagteekend:

« Ik ben eergisteren avond van Civita-Vecchia vertrokken, waar het gerucht sedert den vorigen dag liep, dat twee Romeinsche afgevaardigden

zich met voorstellen tot schikking naar ons hoofdkwartier begeven hadden. Deze geruchten worden mij bevestigd in een brief van den opperbevelhebber, den 13den des avonds, uit Castel di Guido gedagteekend.

« Reeds zijn ernstige voorstellen tot onderwerping gedaan; wij zijn voor de Romeinen het anker van behoud.

« Ik ben met de *Labrador* en de *Sané* te Toulon gekomen, om ten spoedigste het groot aantal paarden naar Civita-Vecchia bestemd, over te voeren.

— Ter beurze waren genoteerd: 3 pCt. 56,50; 5 pCt. 88,60; Rom. Leening 75.

D U I T S C H L A N D.

FRANKFORT, den 16den Mei.

Het Pruisische regeringsblad maakt een besluit des Konings van den 14den dezer bekend, waarbij op voordragt van het staatsministerie het mandaat der in Pruisen verkozen afgevaardigden der nationale vergadering in Frankfort voor geëindigd verklaard en aan die afgevaardigden bevolen wordt, zich verder van alle deelneming aan de handelingen dier vergadering te onthouden.

Hetzelfde blad behelst heden eene allergewichtigste proclamatie des Konings aan zijn Volk, waarin Z. M., naar aanleiding van de jongste gebeurtenissen in Saksen, Baden en elders, zijne meening over de te volgen gedragslijn aan den dag legt. Hij noemt den tijd ernstig en gevaarlijk; houdt vol, dat hij geen regt had, de Keizerskroon, zonder toestemming der Duitsche regeringen te aanvaarden; zegt, dat hij alle middelen vruchteloos uitgeput heeft, om tot een gemeenschappelijk overleg met de Frankforter vergadering te komen, en deze tot het standpunt van hare roeping en het regt terug te brengen; wijst op de jongste door haar genomene besluiten, waardoor zij openlijk met Pruisen gebroken heeft. De Koning zegt verder, dat die vergadering niet meer is de vereeniging van de mannen, waarop Duitschland met trots en vertrouwen staarde; dat een aantal, die den weg des verderfs niet wilde opgaan, zich vrijwillig daarvan heeft afgescheiden; dat de Koning alle Pruisische afgevaardigden reeds heeft teruggeroepen, en hetzelfde door andere Duitsche regeringen zal geschieden; dat er in de vergadering thans eene partij heerscht, die in verband staat met de mannen des schriks, die de eenheid van Duitschland tot voorwendsel nemen, die in driesten overmoed het slechts op trouwbreuk en roofzucht tegen de troonen toelagen; om langs dien weg regt, vrijheid en eigendom te vernietigen; dat bij de gruwelen, welke reeds zijn gepleegd of nog voorbereid worden, de hoop scheen te vervliegen, dat Duitschlands eenheid door de Frankforter vergadering tot stand zou kunnen komen; dat hij, met Koninklijke trouw en standvastigheid, die eenheid echter in het oog is blijven houden, en zijne regering met de gevolmagtigden der groote Duitsche Staten, welke zich aan hem hebben aangeloten, het in Frankfort begonnen werk der Duitsche Staatsregeling weder hebben opgenomen.

« Deze staatsregeling, zegt Z. M., zal en moet, zoo spoedig mogelijk, der Natie waarborgen, wat zij met regt verlangt en verwacht; hare eenheid, zamengesteld door een op dat beginsel gegrond uitvoerend bewind, dat naar buiten Duitschlands naam en belangen waardig en krachtig vertegenwoordigt, en hare vrijheid verzekert door eene volksvertegenwoordiging met wetgevende bevoegdheid. De door de Nationale Vergadering ontworpen Rijksstaatsregeling is hierbij ten grondslag gelegd, en alleen die punten zijn daarin veranderd, welke, uit de worstelingen en toegeving van de partijen voortgevloeid, stellig tegen het ware heil des vaderlands aandruischen. Aan eenen Rijksdag uit al de Staten die zich aan de Bondsstaat aansluiten, zal deze staatsregeling ter overweging en bekrachtiging onderworpen worden. Duitschland verlate zich hieromtrent op de vaderlandsliefde en het gevoel voor regt van de Pruisische regering; zijn vertrouwen zal niet beschaamd worden.

« Dat is Mijn weg. Louer waanzin of logen kan tegen zulke feiten de bewering wagen, dat ik de zaak van de Duitsche eenheid zou opgegeven hebben, dat ik mijne vroegere overtuiging en mijne beloften ongetrouw ben geworden.

« Pruisen is geroepen, in zoo heughelijken tijd, Duitschland tegen binnen- of buitenlandsche vijanden te beschermen, en het moet en zal dien pligt vervullen. Daarom roep ik thans reeds Mijn volk te wapen. Het komt er op aan, orde en wet te herstellen in eigen land en in de overige Duitsche landen, waar onze hulp verlangd wordt; het komt er op aan, Duitschlands eenheid te grondvesten, zijne vrijheid te beschermen tegen het schrikgeweld eener partij, welke zedelijkheid, eere en trouw aan hare hartstogten wil opofferen; eener partij, welke er in geslaagd is, over een deel des volks een beguichelenden en verwarrenden blinddoek te werpen.

« Het gevaar is groot, maar voor den gezonden geest mijns volks zal het werk van den logen niet bestand zijn; de oude Pruisische trouw, de aloude roem van Pruisens wapenen zal 's Konings oproeping beantwoorden.

« Staat Mijn volk mij, gelijk ik hetzelfde, trouw en eendragtig ter zijde, zal dan ons Gods zegen en daardoor eene schoone overwinning niet falen.

Deze proclamatie is van den 16den, uit Charlottenburg gedagteekend, en door den graaf von Brandenburg mede onderteekend.

— In den aanvang der zitting van de Frankforter Nationale Vergadering van den 14den dezer heeft de voorzitter medegedeeld, dat hij, dien morgen bij den Rijks-stedehouder ontboden zijnde, van dezen de kennisgeving had ontvangen, dat de vorming van het nieuwe ministerie voor voltooid kon gehouden worden en dat het programma van hetzelfde ook reeds gereed was; dat hij intusschen den 13den door den telegraaf het bericht uit Berlijn had ontvangen van het afzenden van eenen Pruisischen commissaris met instructiën betreffende den tegenwoordigen staat der Duitsche aangelegenheden; en dat deze omstandigheid den Rijks-stedehouder geneept had om voor alsnog de samenstelling van het ministerie en deszelfs programma nog niet openbaar te maken, en dat hij daarom de vergadering verzocht te

dien aanzien nog geduld te oefenen, tot dat de Pruisische commissaris zoude aangekomen zijn.

Vervolgens werden de op den vorigen avond tusschen de Frankforter bevolking en Oostenrijksche soldaten der bezetting voorgevallen botsingen ter sprake gebracht; en een aantal voorstellen deswege gedaan, allen daarop nederkomende dat het Rijks-bestuur zou worden uitgenoodigd om uit Frankfort alle troepen te verwijderen van zoodanige Staten als de Rijksconstitutie nog niet erkend hadden. De commissie van dertigen, in wier handen deze voorstellen gesteld werden, bragt in de namiddagzitting deswege verslag uit. De meerderheid vereenigde zich met de strekking derzelve en concludeerde dat de vergadering in dien zin zou besluiten; doch nadat de minister van oorlog eenige inlichtingen omtrent het gebeurde gegeven, en aangemerkt had dat de vergadering door zulk een besluit te nemen, in de regten van het uitvoerend gezag zou treden, stelde de minderheid der commissie voor, met die inlichtingen genoeg te nemen, en ten aanzien van het voorstel der meerderheid tot de orde van den dag over te gaan. De discussie die daarover ontstond was bij het afzenden der berigten niet afgelopen; men verwachtte intusschen dat het voorstel der minderheid zou worden aangenomen.

In den loop dier beraadslaging heeft de nog fungerende eerste minister von Gagern aanleiding gevonden, om van den toestand van Duitschland sprekende de verklaring af te leggen, « dat er een aanmerkelijke stap is gedaan tot bereiking van het einde der krisis waarin men zich bevindt, en dat daar, waar men gemeend had de grootste hinderpalen te zullen ontmoeten, dezelve meerendeels uit den weg scheenen geruimd te zijn.

In dezelfde zitting hebben wederom een aantal leden hun ontslag genomen, daaronder behoorden ook de heeren van Scherpenzeel Heusch en Schoenmakers uit Limburg, waarvan de eerste eene verklaring heeft ingediend, hoofdzakelijk inhoudende, dat, aangezien het oude Duitsche bondgenootschap wettig ontbonden, en de nieuwe bondsstaat niet tot stand gekomen was; aangezien de tweeledige betrekking van Limburg tot Nederland en Duitschland een onnatuurlijke toestand is, waarin een volk onmogelijk bestaan kan; aangezien Duitschland van den eenen kant door eenen terugkeer tot het absolutismus, en van den anderen door regeringloosheid bedreigd wordt; aangezien de Limburgers eene vrijzinnige constitutie hebben en zich dus aan het verlies hunner vrijheden niet kunnen blootstellen, terwijl de republikeinsche regeringsvorm met hunne begrippen niet overeenstemt, — hij zoo voor zich als voor zijnen ambtgenoot, tegen de verdere vereeniging van het hertogdom Limburg met Duitschland protesteert.

— Heden is alhier de samenstelling van het nieuwe Rijks-ministerie nog niet officieel bekend gemaakt; men weet intusschen dat tot voorzitter van hetzelfde de heer Grävell benoemd was en dat ook de heer Detmold tot hetzelfde behoort. Eerstgenoemde heeft zich den 16den dezer in de zitting der Nationale Vergadering een oogenblik vertoond, en werd toen hij op de ministerbank plaats nam met een schaterend gelach begroet.

Bij den aanvang der zitting gaf heden de voorzitter kennis dat de Pruisische commissaris die in last had de Pruisische afgevaardigden terug te roepen en inlichtingen omtrent den staat van zaken te winnen, aangekomen was. Deze mededeeling werd met een luid gelach beantwoord en daarop met 287 tegen 2 stemmen een besluit genomen, dat geene regering het regt had, om de afgevaardigden der Duitsche constituerende vergadering terug te roepen. Dit besluit betrof zowel Pruisen als Oostenrijk.

Eindelijk heeft de commissie van dertigen het volgende met 46 tegen 12 stemmen door haar vastgestelde voorstel gedaan:

« 1. Er wordt onmiddellijk bij volstreekte meerderheid van stemmen uit de Nationale Vergadering een verantwoordelijk Rijks-regentschap tot het in werking brengen der constitutie benoemd.

« 2. De leden daarvan leggen den eed op de constitutie af.

« 3. Zoodra dit geschied is, treedt het voorloopig centraal bestuur af.

« 4. Het Rijks-regentschap treedt af zoodra de Rijksconstitutie in werking is gebracht.

Verlangende de commissie dat over dit voorstel onmiddellijk zou worden beraadslaagd. De minderheid der commissie daarentegen stelde voor, om de verschillende in de vorige zitting gedane voorstellen tevens met het zoo even ingediende aan de commissie van dertigen terug te zenden, ten einde een omstandig verslag deswege uit te brengen. Dienovereenkomstig werd besloten en de beraadslaging over het uit te brengen rapport bepaald op den 18den dezer.

— Het door de bezetting van Rastadt gegeven voorbeeld is door een gedeelte van die van Karlsruhe gevolgd geworden. De soldaten der infanterie aldaar zijn den 13den dezer aan het muiten geslagen en hebben zich met het gemeen vereenigd om het tuighuis te vermeesteren en de gevangenen open te breken, waarin zij echter door de bruggewachten en de gebleven kavallerie verhinderd zijn geworden. Den ganschen nacht is er in de straten gevochten, en volgens bericht uit Karlsruhe van den 14den was de Groot-hertog in den vroegen morgen, onder geleide van een regiment kavallerie naar den kant van Germersheim ontvlugt. In de stad heerschte de schromelijkste verwarring en men sprak van het instellen eener voorloopige regering. Ook uit München gewagen de berigten van den oproerigen geest die zich onder de Beijersche troepen begon te openbaren.

— Uit Karlsruhe verneemt men, dat de toestand dier stad eenigzins gebeterd is, nadat de ministers vertrokken waren, deels naar Rastadt, deels naar hunne haardsteden. De artillerie zoo wel als de ruitery zijn meerendeels trouw gebleven. Den 14den 's nachts was het tuighuis een oogenblik in handen der oproerigen, doch het werd hun weder ontnomen.

In Mannheim heeft het voorbeeld van Rastadt navolging gevonden; de krijgsmagt aldaar wilde niet uittrekken en sloot zich, ondanks alle vermaning harer officieren, aan de republikeinen aan.

In Freiburg hebben de soldaten hunne officieren ontslagen verklaard en ze door anderen, naar hunne keus, vervangen. Wurtembergsche troepen zijn daartegen in aantogt, en de generaal von Muller heeft onvoorwaardelijk de overgave der stad geëischt.

In Hessen Darmstadt vrees men ook voor woelingen. (In Dusseldorp is men tot rust wedergekeerd.)

— Het berigt van de vlugt des Groot-Hertogs van Baden uit Karlsruhe heeft zich bevestigd: Zijne Koninklijke Hoogheid is volgens de *Speyerer Zeitung* den 14den met zijn gezin in de vesting Germersheim aangekomen. Uit Karlsruhe heeft zich in den loop van den 14den eene deputatie naar Rastadt begeven om aan het aldaar gevestigde zoogenaamde lands-comité de verklaring van de onderwerping der stad over te brengen. Dat comité is daarop in Karlsruhe verschenen, en heeft, uit aanmerking dat de regering gevlugt en het land mitsdien aan zich zelf overgelaten was, een voorloopig bestuur ingesteld, bestaande uit de heeren *Brentano*, *Peter*, *Eichfeld* en *Goegg*. In eene rede, welke de eerstgenoemde onmiddellijk daarna van de puije van het raadhuis tot het volk hield, protesteerde hij tegen alle verkeerde uitlegging van de volksbeweging in Baden, welke volgens hem stellig geen ander doel had dan de handhaving der Duitsche constitutie, en bepaaldelijk tegen de beschuldiging, als of men in Baden de republiek wilde invoeren. Inmiddels schijnt, voor zoeveel uit de zeer verwarde berigten is op te maken, zich in het Badensche Oberland een republikeinsch bestuur te hebben opgeworpen, onder andere bestaande uit de bekende *Struve* en *Blind*, die onlangs wegens den opstand van het vorige jaar tot gevangenis veroordeeld waren, maar door het volk bevrijd zijn geworden. Te Frankfurt was men den 16den dezer sedert 24 uren van alle berigten uit Baden verstoken.

— Het volk en de afvallige soldaten hebben de te Bruchsal in hechtenis zittende Republikeinen *Struve*, *Blind* en *Bornstedt*, benevens de soldaten welke aan hunnen togt deel genomen hadden, uit den kerker bevrijd. Zij zijn den 14 dezer te Rastadt aangekomen.

Struve kwam den 15den te Karlsruhe aan, en dezelfde spoortrein bragt militairen en meer dan tweeduizend man vrijescharen aan, welke men zeide door nog ruim tienduizend gevolgd te zullen worden. Vele inwoners vlugten naar Wurtemberg of Frankrijk, ofschoon nog geene gewelddadigheden waren gepleegd.

— De geest van verzet is ook tot Hessen-Darmstadt overgeslagen, waar deputaties van het platte land allerlei hevige eischen, onder anderen tot onverwijfde onthinding der Kamers en bijeenroeping eener nieuw te kiezen, hebben overgebracht.

— Volgens berigten uit Presburg van den 10den dezer was de Keizer van Oostenrijk, vergezeld van den eersten minister von *Schwarzenberg* en den Russischen generaal von *Berg* dien morgen aldaar aangekomen en had zich terstond naar het leger begeven.

Omtrent de bewegingen der Russische hulptroepen vindt men thans in een Oostenrijksch ministerieel blad van den 11den dezer het volgende:

«Onder het opperbevel van den vorst *Paskewitsch* zijn thans 106,000 man Russische troepen, waaronder 23,000 man ruitery, in aantogt, en ten deele reeds op ons gebied aangekomen. Den 4den Mei trokken 17,000 man over Krakau binnen, en werden daags daarop door 22,000 man en 11,450 paarden gevolgd. Den 8sten trokken 15,000 man bij Tarnograd en 26,000 man bij Brody over de Oostenrijksche grenzen. Den 9den rukten 17,000 man te Wolosecz binnen, en heden komen te Hussyatin nog 9000 man. Daarbij zijn de twee groote legerkorpsen niet medegerekend, die over de Bukowina en Wallachije naar Zevenbergen marcheren. Onder vorst *Paskewitsch* kommanderen de generaals *Rüdiger* en *Tscheodojoff*. De troepen brengen voor de eerste vijftien dagen alle benodigdheden in natura mede. Verder zullen alle behoeften tegen contante betaling moeten worden geleverd. Om eene groote rijzing der prijzen ten gevolge van de buitengewone consumtie te vermijden, zijn in Podolië en Volhynië groote hoeveelheden koren, hooi enz. alsmede slagvee van alle soorten bijeengebragt, welk een en ander ingevolge gesloten overeenkomst vrij van regten in Oostenrijk ingevoerd zal worden.»

— De Keizer van Oostenrijk was reeds den 12 dezer te Weenen teruggekeerd, waar men zegt dat hij zijne residentie weder bestendig zal vestigen. Ollmutz wordt versterkt, zoowel tegen een mogelijken aanval der Hongaren als der Duitschers.

ENGELAND.

LONDEN, den 17den Februarij.

Allergewigtigste tijdingen, met het te Liverpool gearriveerd stoomschip *Europa* uit Canada ontvangen, maken het hoofdonderwerp van aller gesprekken uit, en doen sommigen zelfs duchten dat die belangrijke volkplanting voor het Moederland zou kunnen verloren gaan. Men weet dat het Parlement aldaar, tegen den zin van een groot deel der bevolking, de indemniteits-bill voor de Fransche insurgenten in de Kolonie had aangenomen, maar hoe nog altijd gehoopt werd dat de gouverneur, lord *Elgin*, zijne goedkeuring daaraan zou weigeren. Nu echter, op den 23 April, deze staatsman zijn zegel aan die wet gehecht heeft, kende het misnoegen geene palen meer. Het volk werd woedend, joeg de leden der Wetgevende Vergadering de zaal uit, mishandelde de voornaamste verdedigers der wet, en wierp den gouverneur-generaal *Elgin* in het openbaar met vuile eijeren. Hiermede niet voldaan, stak men het Parlementsgebouw in brand, waardoor het, met de boekery en het archief, in de asch gelegd werd. De politie en brandweer waren tot blussching en herstel der orde geroepen, maar weigerden rond te komen. Van alle kanten drong men op de aftreding des Gouverneurs aan, als op het eenig middel om het misnoegen, zoo mogelijk nog, te bedaren.

Deze gebeurtenis is in de beide parlaments-huizen ter spraak gekomen. In het Hoogerhuis antwoordde graaf *Grey*, dat hij eene dépêche van lord *Elgin* ontvangen had, die hij in de volgende zitting zou mededeelen, en waaruit blijken zou dat de gouverneur met zijn gewoon beleid gehandeld had, en dat schoon er een hevig oproer te Montreal had gewoed, er geen vrees voor een oorlog der verschillende stammen in Canada bestond.

In den aanvang der zitting van het Lagerhuis werden heden door den heer *Hawes* papieren wegens Canada overgelegd, waarna de heer *Roebuck* het woord over het onlangs daar gebeurde voerde. Ten onregte, zeide hij, wilde men hier te Lande doen gelooven dat de tyist in Canada een strijd der verschillende volksstammen was. Ook duchtte hij voor het oogenblik niet dat de bevolking van Neder-Canada eene inlijving in de Vereenigde Staten beoogde, maar indien het Lagerhuis niet voorzigtig te werk ging achtte hij zoodanig plan later mogelijk. Het geld, dat de schadevergoeding bestrijden moest, was het geld van Canada en niet dat van Engeland, en de Regering had lord *Elgin* tot het inbrengen van het wetsontwerp moeten magtigen. Hij waarschuwde het Huis zich niet officieel met de uiting der volksmeening in die Kolonie te bemoeijen. Na nog eenige woordenwisseling bleef het hierbij.

Het belangrijkste wat verder in het Parlement is voorgevallen komt hierop neder: Eergisteren vroeg lord *Beaumont* in het Hoogerhuis narigt wegens de drieledige interventie van Frankrijk, Oostenrijk en Napels in de Romeinsche zaken, en ontving van den President van den Raad ten antwoord, hoe der Regering den 21 April mededeeling geworden was dat Frankrijk eene expeditie naar Civita Vecchia zenden zou, met het doel om Italië te bevredigen, en een grondwettig en geregeld bewind te Rome te herstellen. Maar de marsch der Fransche troepen naar Rome was niet tevens medege-deeld, en evenmin had de Engelsche Regering hare toestemming tot de expeditie naar Civita Vecchia gegeven, noch wegens de oogmerken van Oostenrijk en Napels berigt ontvangen, noch, eindelijk, eenig deel hoegenaamd aan den drieledigen inval in den Kerkelijken Staat. Nadat graaf *Aberdeen* zijne verwondering over dit schrale antwoord had getoond en intusschen een persoonlijke twist tusschen de lords *Beaumont* en *Brougham* bijgelegd was, bleef het hierbij berusten. Daarna werd de wet wegens de belasting ter tegemoetkoming van Ierland in comité aangenomen.

Gisteren beweerde de President van den Raad, in antwoord op eene vraag van lord *Brougham*, dat Engeland niet verplicht was zich met het binnenrukken van Russische troepen op Oostenrijksch grondgebied in te laten.

NEDERLANDEN.

BREDA, den 19den Mei.

De Eerste Kamer der Staten-Generaal heeft Woensdag hare werkzaamheden hervat. In die zitting zijn onderanderen ingekomen de acht navolgende door de Tweede Kamer ingezonden wets-ontwerpen, te weten: het wets-ontwerp betrekkelijk het batig slot van het fonds voor de Dedemsvaart; dat tot het onvervreemdbaar verklaren van militaire pensioenen en gagementen; dat tot het verleenen van dispensatie voor een gebouw te Ooltgensplaat; dat tot regeling van het fonds van koopprijzen van domeinen over 1848; dat tot het verleenen van vrijdom van accijns aan vermicelli en macaroni-fabrieken; dat omtrent de reis- en verblijfkosten der leden van de Staten-Generaal; dat betrekkelijk schadevergoeding aan buiten betrekking gerakende amtenaren; en dat houdende bepalingen omtrent de regterlijke collegien.

Overeenkomstig het reglement van orde heeft de maandelijksche vernieuwing der sectien plaats gehad, na afloop waarvan de openbare vergadering gesloten is en de leden in hunne afdeelingen vergaderd zijn tot het kiezen der voorzitters en onder-voorzitters van die afdeelingen.

— In de zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van Woensdag heeft de nieuw benoemde commies-griffier Mr. *A. Uytendoven*, de eeden als zoodanig afgelegd en zijne betrekking aanvaard.

Daarop en vervolgens in eene avondzitting, zijn de discussiën voortgezet over het wets-ontwerp, nopens de uitoefening van het regt van vereeniging en vergadering.

De heeren *van Hall*, *van Zuijlen van Nijvelt*, *Engelen*, *Thorbecke*, *Slischer*, *Backer*, *Duijmaer van Twist* en andere sprekers hebben het ontwerp op verschillende gronden bestreden en als onaannemelijk voorgedragen, hetzij omdat het in de letter te beperkend was, hetzij omdat men het strijdig achtte met den geest van art. 10 der Grondwet. Het doel van de voorwaarde in dat artikel aan de uitoefening van het regt gesteld, strekte alleen, om voor de openbare orde te waken; dit had moeten in 't oog gehouden en juist uitgedrukt worden. De heer *van Hall* zag in het ontwerp een beginsel van teruggang; de heer *Thorbecke* meende, dat geheime vergaderingen juist daardoor zouden in de hand gewerkt worden. Laatstgenoemde spreker drong op de spoedige aanbieding van de kies-, provisorische en gemeentewet aan, als de eerste, wier tot standbrenging door de Grondwet tot hare uitvoering geëischt worden.

De heer *van Voorst* heeft de voordragt verdedigd, en is daarbij teruggekomen op hetgeen hij onlangs gezegd heeft, nopens het bestaan, niet van *partij-schappen*, maar van *partijen*, waaraan hij blijft gelooven. De spreker betreurde dat het regt om zich te vereenigen in de grondwet is opgenomen; dat regt toch is zoo oud als de Nederlandsche staat; nu echter eenmaal dat regt als erkend in de grondwet is opgenomen, moest daarover ook eene wet voorgedragen worden, waarbij het niet genoeg is het gepleegde kwaad te straffen, maar ook zoeveel mogelijk moest voorgekomen worden wat zou kunnen gepleegd worden; en dit acht hij hier geschiedt.

Z. Exc. de Minister van Nederlandsche Zaken heeft namens de Regering de toezegging gedaan, dat binnen weinige dagen eene voordragt omtrent de uitoefening van het stem- en kiesregt zou worden ingediend; en ver-

Advertentiën.

klare, dat de gemeentewet nog in beraadslaging is bij den Raad van State, en spoedig bij den ministerraad wordt terugverwacht; dat de provinciale wet reeds door den ministerraad aan den Koning is aangeboden en, naar hij vertrouwt, spoedig in den Staatsraad zal worden overwogen, en eindelijk, dat van zijn departement reeds is uitgegaan een ontwerp nopens het lager onderwijs, dat ook bij den Raad van State, in overweging is.

Z. Exc. de Minister van Justitie heeft de voordragt breedvoering verdedigd, die ten slotte is verworpen met 54 tegen 6 stemmen.

Voor, de heeren: de Mönchy, van Nispen, Donker Curtius, Schooneveld Mutsaers en van Voorst.

— In de zitting van de Tweede Kamer van gisteren heeft de Commissie voor de verzoekschriften eenige rapporten uitgebragt, met welke onderscheidene conclusiën de Kamer zich achtereenvolgens heeft vereenigd, na eene korte beraadslaging te hebben gehouden over de twee adressen van J. Steijn Parvé en andere hoofden van ondernemingen van grooten landbouw op Java, betrekkelijk zeker reglement op de huur en verhuur van landen in de rijken van Soeracarta en Djocjocarta, alsmede over twee adressen van H. J. Stieltjes, thans zonder beroep, vroeger 2de luitenant der artillerie, betrekkelijk den eed der officieren en zijn ontslag uit genoemde betrekking. Omtrent eerstgenoemde adressen is besloten, ze ter griffie neder te leggen en bij afschrift te verzenden aan den Minister van koloniën; omtrent de beide laatste, ze ter griffie te deponeren.

— Bij Koninklijk besluit van den 11den Mei 1849, n°. 237, zijn bij het departement van Oorlog de navolgende rangen, buiten bezwaar van 's Rijks schatkist, verleend, als: aan den commies J. H. van Graauwenhaan, die van hoofd-commies; aan den adjunct-commies C. J. Hupscher, die van commies; aan de eerste klerken H. van der Hoek en J. H. Jansen, die van adjunct-commies.

— Z. M. heeft den heer mr. J. van Lennep tot kommandeur der orde van de Eiken Kroon, en den heer J. J. Bremer de Lanoy, kommandant der burger-eerewacht te Amsterdam tot ridder der orde benoemd.

Z. M. heeft ook nog de hoogleeraren van Geuns en Bosscha te Amsterdam, alsmede den heer Luden, kolonel adjud. des Konings met het kommandeurskruis van de orde der Eikenkroon begiftigd.

— H. M. de Koningin-Weduwe is gisteren van 's Hage naar Arnhem vertrokken, om zich van daar naar het paviljoen Spaan, onder Velp, te begeven en aldaar een geruimen tijd te verblijven.

— Z. K. H. Prins Hendrik is Donderdag, vergezeld van zijnen adjudant, ridder van Rappard, naar Londen vertrokken, waarwaarts Z. K. H. overbrengt de versierselen als kommandeur der Orde van het Bath, welke HDs. vader, Z. M. Koning Willem II gedragen heeft.

— Gisteren is te 's Gravenhage aan het 3de bataillon van het regiment grenadiers en jagers, van wege Z. M. een bataillonsvlag uitgereikt.

— H. M. de Koningin heeft ten behoeve der algemeene armen van 's Gravenhage, eene som van f 2000 ter beschikking gesteld.

— De Minister van finantiën heeft bekend gemaakt, dat op 30 April 11, uitgegeven is een kapitaal van f 7,993,900, aan schatkistbiljetten, daargesteld krachtens de wetten van 20 December 1840 en 30 October 1848.

— Te Amsterdam is den 17den overleden de heer A. Z. Hanlo, raadsheer in den Hoogen Raad der Nederlanden.

— De Israëlieten in Noord-Brabant hebben zich dezer dagen aan Z. M. den Koning gewend, ter bekoming van een opperrabijn in de hoofdplaats der provincie. Naardien aldaar op den duur de kerkelijke bijdrage betaald moet worden, nadat de begroting door de hoofdcommissie tot de zaken der Israëlieten voor iedere Israëlitische gemeente is goedgekeurd, en de Noord-Brabandsche Israëlieten in de gansche provincie niet eens een persoon hebben die als opperrabijn, rabbijnaspirant, of als dajum kan fungeren, hoopt men dat, zoowel in het belang der kerkelijke zaken als in dat van het onderwijs, daarin zal worden voorzien.

GRAANMARKT.

AMSTERDAM, 18 Mei.

In TARWE was heden tot vorige prijzen wat meer handel aan Cons.; verkocht: 129 R puike O. bonte Pools. f 336; 130 R mindere dito f 335; 128 R N. dito f 305; 130 R N. witte Silezische f 298; 128 R mindere dito f 285; 133 R N. Gelders. f 260; 130 R N. Rijn f 255; 131 R O. Norder f 275; 123 R N. dito f 240; 128 R Cubanca f 250.

ROGGE was prijshoudend: 127 R N. Pruisische f 147, 148; 125, 127 R Pomm. f 140, 145; 116 R Gedroogde f 128, 130.

GERST in één doen: 100 R Smyrna f 100.

BOEKWEIT iets hooger: 122 R N. Nijkerk. f 170; 115 R Gron. Veen f 133.

KOOLZAAD: op 9 Vat, in Sept. en Oct. 61 P. vl.

LINZAAD één doen: 111 R Libau f 235; 110, 111 R dito f 237 1/2.

RAAPOLIE: op 6/w. f 43; Vlieg. f 42; in Sept. f 36 7/8; Oct., Nov. en Dec. f 37.

LIJNOLIE op 6/w. f 28 1/2; Vlieg. f 27 1/2.

HENNEPOLIE: op 6/w. f 40.

RAAPKOEKEN f 54 à 58. — LIJNKOEKEN f 8 à 10.

MARKTPRIJZEN DER STAD BREDA,

VAN DEN 18. MEI 1849.

Het Nederl. Mulde Tarwe.	van f	8,00	tot f	8,70.
Het dito dito Rogge	"	4,65	"	4,90.
Het dito dito Boekweit op wigt (70 Ned. Pond.)	"	0,00	"	0,00
Het dito dito Boekweit	"	5,00	"	5,35.

Een grof Tarwe brood, van een pond Nederl.	f	0,15.
Een klein Tarwe brood, van zeven oncen vijf lood Nederl.	"	0,15.
Een Fransch- of Witte brood, van een pond Nederl.	"	0,23 1/2.
Een Rogge brood, van 3 pond Nederl.	"	0,24.
Een Nederl. pond Tarwe-meel	"	0,30.
Een dito pond grof Tarwe-meel	"	0,15.
Een dito pond Boter	"	0,60.
Zand-Aardappelen (Val of Mulde)	f	2,00 tot f 2,25.

Het 1000 Eiken Telloot	f	3,00.
Het 1000 Doof Haut	"	2,40.
De kar Spaanders	"	2,85.
De Struiken	"	2,80.
De 100 Mutsaars	"	3,00.

Ter AMSTERDAMSCHER BEURS van gisteren (18 Mei) werden omgezet: Ned. 2 1/2 pCt. 48 1/10, 49, 48 7/8, 48 1/10; 3 pCt. 58; 4 pCt. 76 1/2; Spanje Ardoin 12 1/4, 8/16; dito van 510 p. st. 12 1/16; 3 pCt. Binnenl. 23 1/16, 19/16, 7/8; Portugezen te Londen 5 pCt. 27 1/4; 4 pCt. 28 1/8; Oude Russen 100 1/2, 1/8; 4 pCt. 81 1/2; Oosterr. Metalliek 5 pCt. 69 3/4, 1/2; Id. 2 1/2 pCt. 37 1/8, 1/8; Mexiko 5 pCt. 28; Peru 40, 1/4; Grenada 16 3/8; Fr. 3 pCt. 53 3/8, 1/8.

* * Heden overleed, na een langdurig lijden; tot mijne bittere droefheid, mijne dierbare Echtgenoot A. VOS, in den ouderdom van 41 jaren, mij nalatende 5 Kinderen; moest nog te jong, de ramp, die hun getroffen heeft te beseffen.

De Affaire in Manufacturen en Modes, onder de firma van W. VAN DEN DRIES & Co., zal even als in de langdurige ongesteldheid mijner gade, door mij gecontinueerd worden; dezelve zal zich steeds blijven onderscheiden, door eene prompte en civiele bediening.

W. VAN DEN DRIES.

Breda, 14 Mei 1849.

* * Heden overleed alhier, na eene hoogstgenogelijke echtvereeniging van ruim 45 en in den ouderdom van circa 83 jaren, aan de gevolgen eener hevige slijmberoerte, Vrouwe BARBARA VAN DEN ELSACKER, teeder geliefde Huisvrouw van

P. N. JANSSENS.

Breda, 18 Mei 1849.

* * Al degenen, welke iets te vorderen hebben van, of verschuldigd zijn aan den Boedel en Nalatenschap van wijlen den Heer L. WITKAM, gewoond hebbende en te Breda overleden, worden verzocht daarvan voor den vijftienden Junij aanstaande, opgave of betaling te doen ten kantore van M^r. CH. VAN DAM, in de Karmelkstraat, Wijk B, N°. 139.

CH. VAN DAM,
Executeur.

* * Ter geraststelling van de Verzekerden in de Provincie Noord-Brabant, is na gedane Inspectie der Brandschade bij de ontzettende Bränd te Rotterdam, gebleken, dat de Nederlandsche Maatschappij van Brandverzekering te Tiel eene betrekkelijke kleine Brandschade van hoogstens f 25,000. heeft te vergoeden, daar met in begrip van deze huiltengewone Brandschade het cijfer der Brandschade in de Tielsche Maatschappij tot heden nog elf duizend guldens minder is dan in de vijf eerste maanden van het jaar 1848, en daar de Brandschade in 1848 bijna Negentig duizend guldens bedroeg en het dividend der Maatschappij op 10 pCt. bepaald was, kan men hierdoor over den stand der Maatschappij oordeelen.

W^m. BREEKPOT,
Hoofd-Agent en Inspecteur der Maatschappij.

Verkoop van Vast Goed.

Mr. J. F. C. J. DE ROY, Notaris te Breda, zal, ten verzoeken der Erfgenamen van wijlen den Heer L. WITKAM, op *Mandag den 21. Mei 1849*, in het openbaar VEILEN, ten Koffijhuize niet Hof van Holland aldaar, des avonds te zes uren: Eene HUIZING, met ruim PAK- en WERKHUIS, TUINTJE en ERVE, staande en gelegen te Breda, op de zuidzijde der Lange Brugstraat, Wijk B, N°. 261; Kadaster Sectie A, N°. 981, ter grootte van 2 Roeden, 57 Ellen.

In gebruik te aanvaarden met 1°. Augustus 1849.

Onderrigt te bekomen ten Kantore van voornoemden Notaris en van den Heer Mr. C. A. VAN DAM, Advokaat te Breda.

GEWONE VERKOOPZAAL,

Veemarkt, Lett. D, N°. 178, te Breda.

PUBLIERE VERKOOPING, op *Donderdag den 24. Mei 1849* en volgende dag, van eene aanzienlijke partij MEUBILAIRE GOEDEREN, SPIEGELS en PLATEN, TAPIJTEN en KARPETTEN, eene groote partij gemaakte ZOMERBROEKEN, een aantal MANS- en VROUWEN KLEEDEREN, eenig GOUD- en ZILVERWERK, enz.

Daags te voren (*Woensdag*) aldaar te zien.

Le Sirop Laroze

d'écorces d'oranges amères, **TONIQUE ANTI-NERVEUX**, en harmonisant les fonctions digestives de l'estomac et celle des intestins enlève les causes prédisposantes aux épidémies, guérit la constipation, la diarrhée et la dysenterie, les maladies nerveuses, gastrites, gastralgies, prévient la langueur, le dépressionnement, la débilitation, abrège les convalescences. Prix du flacon: 3 fr. On évitera les contrefaçons en exigeant les cachets et signature Laroze. Brochure gratis. Dépôt dans toutes les pharmacies et les maisons de droguerie de la Belgique, mais spécialement chez M^r. CARPE ph. à Charleroy, dépositaire général pour la Belgique et la Hollande. — Sous-dépôtaires: M. M. BRUNIN-LABINIAU ph. à Bruxelles; BOSSAERT ph. à Courtray; BASTIN ph. à Huy; BOSSUT ph. et J. JACQUART ph. à Tournay; E. ALBERT et JANSSENS à Liège; ETIENNE ph. à Verviers; LECLEBO à Binch; LOUIS ph. à Namur; STEISSEL à Stavelot; WILLEMS à Anvers; VEYS FRISON à Poperingue; WENTY à Beaumont.